

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urtos/7/2020
Identifikačné číslo spisu: 5014000035
Dátum vydania rozhodnutia: 17.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5014000035.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného V. O., v konaní o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. decembra 2020 v Bratislave sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. septembra 2019, č. k. Ntc/35/2014-235, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie v celom rozsahu sa z r u š u j e.

II. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov s použitím § 416 ods. 1 Trestného poriadku a § 68 ods. 2 Trestného zákona odsúdený

V. O., nar. XX. U.J. XXXX v I., trvale bytom Q. XXX/XX, P. S.,

v y k o n á zvyšok trestu odňatia slobody 2 (dva) roky 10 (desať) mesiacov a 9 (deväť) dní, ktorý mu bol uložený vo výmere 10 (desať) rokov rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, č. k. Ntc/6/2013-42, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2013, sp. zn. 3 Urto 5/2013, ktorým bolo rozhodnuté o uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky rozsudkov Krajského súdu Graz, Rakúska republika, z 19. júla 2006, sp. zn. 8Hv 62/06s, v spojení s rozhodnutím Vyššieho Krajského súdu pre trestné veci Graz, Rakúska republika, zo 16. novembra 2006, sp. zn. 11Bs 410/06m, a Krajského súdu Leoben, Rakúska republika, z 25. januára 2012, sp. zn. 13Hv 2/12f, a z výkonu ktorého bol podmienčne prepustený uznesením Krajského súdu v Žilina z 13. mája 2015, č. k. Ntc/35/2014-115.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej aj „prvostupňový súd“) v senáte uznesením z 25. septembra 2019, č. k.

Ntc/35/2014-235, rozhodol nasledovne:

„Podľa § 18 ods. 1, § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 549/2011 Z. z.) a podľa § 416 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 68 ods. 2 Tr. zák. odsúdený V. O., nar. XX. U. XXXX v I., trvale bytom Q. XXX/XX, P. S., vykoná zvyšok trestu 2 (dva) roky 10 (desať) mesiacov a 10 (desať) dní, ktorý mu bol uložený rozsudkom Vyššieho Krajského súdu pre trestné veci Graz, sp. zn. 11Bs 410/06m zo 16. novembra 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie proti rozsudku Krajského súdu Graz, sp. zn. 8Hv 62/06s z 19. júla 2006, ktorý rozsudok bol uznaný na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/6/2013 z 5. júna 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Urto/5/2013 z 23. októbra 2013, vo výmere 10 (desať) rokov, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/35/2014 z 13. mája 2015, právoplatným 13. mája 2015.“

Proti tomuto rozhodnutiu v lehote podľa § 187 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) podal sťažnosť odsúdený priamo do zápisnice na verejnom zasadnutí po vyhlásení rozhodnutia, ktorú následne aj odôvodnil písomným podaním doručeným na prvostupňový súd 11. novembra 2019 (č. l. 244 - 246), v ktorom požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby mu dal poslednú životnú šancu a zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu s tým, že o osvedčení, prípadne neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude rozhodované až po uplynutí skúšobnej doby. Odsúdený v sťažnosti namietol tieto základné skutočnosti:

- výrok napadnutého uznesenia písomne vypracovaného nezodpovedá výroku, ktorý mu bol oznámený ústne na verejnom zasadnutí 25. septembra 2019, pretože na verejnom zasadnutí bolo rozhodnuté, že vykoná zvyšok trestu vo výmere dva roky dva mesiace a desať dní, ale v písomnom vyhotovení rozhodnutia je vo výroku uvedené, že vykoná zvyšok trestu vo výmere dva roky desať mesiacov a desať dní, pričom správna dĺžka nevykonaného trestu je dva roky dva mesiace a desať dní a v písomnom vyhotovení nebolo zohľadnené ani skrátenie jeho trestu o šesť mesiacov oproti rozhodnutiam rakúskych súdov,
- odsúdený žiadal, aby mohol byť na slobode v rámci celej skúšobnej doby a aby sa posudzovalo jeho správanie po jej skončení, pričom poukázal na to, že žije riadny život v spoločnej domácnosti s družkou a maloletým synom (je v striedavej starostlivosti) v byte v Dolnom Kubíne, ktorý je jeho výlučným vlastníctvom, po incidente v Čechách, za ktorý bol podmienene odsúdený, si spravil kurz inštruktora zjazdového lyžovania a snowboardingu a v zimných sezónach vykonáva práce tohto inštruktora a v lete pracuje ako pomocný správca v hoteli a okrem toho si privyrába aj brigádnickou činnosťou.

K podanej sťažnosti odsúdeného sa vyjadrila Krajská prokuratúra Žilina písomným podaním z 15. novembra 2019, doručeným na prvostupňový súd 20. novembra 2019 (č. l. 256), podľa ktorého navrhla sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietnuť, pričom bolo poukázané na tieto skutočnosti:

- pri uznaní cudzozemského rozhodnutia bola odsúdenému oproti trestu uloženému na území Rakúskej republiky upravená (zmiernená) trestná sankcia na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov ako hornej hranice trestu odňatia slobody, ktorú bolo možné odsúdenému za daný trestný čin uložiť,
- odsúdený reálne vykonával uložený trest v období od 31. mája 2006 do 30. septembra 2009 (výkon trestu uloženého rozsudkom Krajského súdu Graz sp. zn. 8Hv/62/06s v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu pre trestné veci Graz) a od 22. júla 2011 do 13. mája 2015 (obmedzenie osobnej slobody v rámci extradičného procesu, výkon trestu na území Rakúskej republiky a následne Slovenskej republiky do doby podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody),
- ďalšie záruky uvedené odsúdeným ohľadom vedenia riadneho života sú len opakovaním toto istého a nepredstavujú žiadny odôvodnený záver, že v budúcnosti povedie riadny život, odsúdenému bola daná šanca viesť riadny život v rámci podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú nevyužil z dôvodu odsúdenia na území iného členského štátu EÚ a opakovaným páchaním priestupkov.

Prvostupňovým súdom bol predložený spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „sťažnostný súd“) na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 25. novembra 2019.

Po jeho doručení bolo vyjadrenie Krajskej prokuratúry Žilina k sťažnosti odsúdeného zaslané sťažnostným súdom 26. novembra 2019 odsúdenému, keďže tak neurobil prvostupňový súd s tým, že mu bolo umožnené sa k nemu vyjadriť. Odsúdený sa k nemu vyjadril písomným podaním z 10. decembra 2019, doručeným na sťažnostný súd 11. decembra 2019 (č. l. 269 - 270), v ktorom požiadal zrušiť napadnuté uznesenie prvostupňového súdu a uviedol, že s vyjadrením prokurátora nesúhlasí s tým, že zvyšok nevykonaného trestu bol vyrátaný nesprávne v jeho neprospech, pretože celý trest uložený súdom v Grazi má vykonaný a z jeho výkonu bol prepustený v Rakúsku na slobodu z dôvodu jeho vykonania a nešlo o podmienené prepustenie z jeho výkonu a nemôže mu byť teda uložené, aby vykonal zvyšok trestu, ktorý má vykonaný. Aj v prípade, že by slovenské súdy boli názoru, že trest uložený súdom v Grazi nemá odsúdený vykonaný, tak výpočet jeho zvyšku je nesprávny. Rozsudkom Vyššieho krajského súdu pre trestné veci Graz sp. zn. 11Bs 410/06m, ktorým bolo zamietnuté odvolanie proti rozsudku Krajského súdu Graz sp. zn. 8Hv 62/06s, bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní piatich rokov a hoci bol v Rakúsku prepustený na slobodu v dôsledku jeho vykonania, tak fakticky bol vo väzení v Rakúsku od 31. mája 2006 do 30. septembra 2006 (pozn. správne malo byť uvedené - do 30. septembra 2009), teda tri roky a štyri mesiace a pokiaľ by mal vykonať zvyšok tohto trestu uloženého v trvaní päť rokov, tak môže ísť o dobu maximálne jeden rok a osem mesiacov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o podanej sťažnosti odsúdeného rozhodol uznesením z 5. decembra 2019, sp. zn. 5 Urtost 9/2019, tým spôsobom, že sťažnosť odsúdeného zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. (ešte pred doručením vyjadrenia odsúdeného z 10. decembra 2019).

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 22. septembra 2020, č. k. III. ÚS 129/2020-41, na základe ústavnej sťažnosti odsúdeného rozhodol, že základné právo V. O. na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a základné právo na rovnosť účastníkov konania zaručené v čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli porušené postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T. 9/2019 a jeho uznesením z 5. decembra 2019 s tým, že toto uznesenie bolo zároveň zrušené a vec bola vrátená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uvedeného nálezu vyplýva, že k predmetnému porušeniu práv odsúdeného došlo tým, že o podanej sťažnosti odsúdeného rozhodol sťažnostný súd skôr, ako bolo sťažnostnému súdu doručené vyjadrenie odsúdeného k písomnému vyjadreniu Krajskej prokuratúry Žilina ohľadom jeho sťažnosti, ktoré bolo zaslané odsúdenému na vyjadrenie (písomné vyjadrenie odsúdeného z 10. decembra 2019 bolo doručené sťažnostnému súdu až po jeho rozhodnutí o podanej sťažnosti), čím mu bola reálne odňatá možnosť sa jeho vyjadrením zaoberať.

Po doručení uvedeného nálezu si Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne vyžiadala z Krajského súdu v Žiline celý spisový materiál, keďže podľa § 362b ods. 1 prvá veta Tr. por. po doručení nálezu ústavného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie súdu alebo jeho časť, pokračuje súd v tom štádiu trestného konania, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu zrušeného rozhodnutia (ak zákon alebo nález ústavného súdu neustanoví inak).

Zároveň bol odsúdený príkazom predsedu senátu sťažnostného súdu prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, keďže tento vykonával na základe rozhodnutia prvostupňového súdu v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo uvedeným nálezom ústavného súdu zrušené a vec sa dostala späť do stavu rozhodovania o sťažnosti odsúdeného podanej proti rozhodnutiu prvostupňového súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po doručení spisového materiálu prvostupňovým súdom, k čomu došlo 16. októbra 2020, umožnil odsúdenému a prokurátorovi sa písomne vyjadriť k celej veci. Túto možnosť využil odsúdený, ktorý zaslal vyjadrenie jednak sám písomným podaním doručeným na sťažnostný súd 4. novembra 2020, jednak prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Jiřího Martausa písomným podaním doručeným na sťažnostný súd 3. novembra 2020. V týchto podaniach boli zopakované už skôr uvedené argumenty odsúdeným v podanej sťažnosti a v písomnom vyjadrení

odsúdeného z 10. decembra 2019 zaslanom ohľadom vyjadrenia prokurátora k podanej sťažnosti. Odsúdený mimo už skôr uvedených skutočností a argumentov navyše poukázal na

- neprimeranosť trestu uloženého v pôvodnom konaní s poukazom na to, že išlo o drobné krádeže a výška škody sa nezhodovala so skutočnosťou,
- spoločenskú nebezpečnosť jeho osoby, ktorá je podľa odsúdeného nulová, nie je odkázaný na páchanie trestnej činnosti, poukázal na svoj vek s tým, že ďalší výkon trestu pre neho znamená „nezmyslu naplnený rozsudok smrti“,
- spôsob, stav a podmienky výkonu trestu odňatia slobody s tým, že sú iné závažné prípady, ktoré má sťažnostný súd riešiť, ale prednostne rieši odsúdeného a jeho minulosť,
- skutočnosť, že uznesením Okresného súdu vo Vsetíne z 5. októbra 2020, č. k. 3T 130/2018-125, právoplatným toho istého dňa, bolo rozhodnuté, že sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Vsetín z 31. októbra 2018, sp. zn. 3T 130/2018, a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený (priložil aj predmetné uznesenie) a vzhľadom k tomu, že nastala nová skutočnosť, s ktorou sa prvostupňový súd nevysporiadal a ani nemohol, keďže v tom čase neexistovala, tak v rámci dodržania dvojímžstančnosti konania navrhol zrušiť napadnuté uznesenie prvostupňového súdu a uložiť mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Naposledy uvedené vyjadrenia odsúdeného a jeho obhajcu doručené 3. a 4. novembra 2020 boli zaslané na vedomie Krajskej prokuratúry Žilina, ktorá napriek tomu opäť k týmto podaniam zaslala vyjadrenie písomným podaním zo 6. novembra 2020, doručeným na sťažnostný súd 10. novembra 2020, podľa ktorého „tunajšej prokuratúre nie je známy obsah nálezu Ústavného súdu SR III. ÚS 129/2020 z 22.09.2020 ani príslušný návrh V. O.. Z tohto dôvodu sa nad rámec svojich doterajších vyjadrení k veci neviem vyjadriť. V prípade, ak je predmetom ďalšieho konania otázka nesprávneho započítania trestu, k tejto otázke sa rovnako bez zodpovedajúcich podkladov, ktorými nedisponujem, neviem vyjadriť.“

Toto vyjadrenie Krajskej prokuratúry Žilina zo 6. novembra 2020 bolo následne zaslané sťažnostným súdom na vedomie odsúdenému a jeho obhajcovi, ktorí už do rozhodnutia sťažnostného súdu nezaslali žiadne ďalšie vyjadrenie, pričom o podanej sťažnosti rozhodoval sťažnostný súd s riadnym časovým odstupom od doručenia posledného vyjadrenia Krajskej prokuratúry Žilina odsúdenému a jeho obhajcovi (doručenky ohľadom prevzatia dotknutej písomnosti odsúdeným a obhajcom sa vrátili na sťažnostný súd 24. novembra 2020), aby sa opätovne prípadne nedostal do tej situácie, ktorá viedla k zrušeniu jeho rozhodnutia ústavným súdom.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov („zákon č. 549/2011 Z. z.“) súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok <..

Podľa § 362b ods. 1 Tr. por. po doručení nálezu ústavného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo jeho časť, pokračuje orgán činný v trestnom konaní alebo súd v tom štádiu trestného konania, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu zrušeného rozhodnutia, ak zákon alebo nález ústavného súdu neustanoví inak. Orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci ústavný súd.

Podľa § 416 ods. 1 Tr. por. o tom, či sa podmienne prepustený osvedčil alebo či sa zvyšok trestu vykoná, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Rozhodnutie, že sa podmienne prepustený osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť aj predseda senátu.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Podľa § 7b ods. 2 Trestného zákona („Tr. zák.“) právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 68 ods. 2 Tr. zák. ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou opätovne po zrušení jeho rozhodnutia ústavným súdom preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. jednak správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť, jednak konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že podaná sťažnosť je sčasti dôvodná ohľadom poukazovania na nesprávnosť výroku napadnutého uznesenia v časti určenia výmery zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý má odsúdený vykonať (hoci z iných dôvodov, ako uvádza odsúdený).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, č. k. Ntc/6/2013-42, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2013, sp. zn. 3 Urto 5/2013, právoplatným 23. októbra 2013, bolo rozhodnuté podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky rozsudkov Krajského súdu Graz, Rakúska republika, z 19. júla 2006, sp. zn. 8Hv 62/06s, v spojení s rozhodnutím Výššieho Krajského súdu pre trestné veci Graz, Rakúska republika, zo 16. novembra 2006, sp. zn. 11Bs 410/06m, a Krajského súdu Leoben, Rakúska republika, z 25. januára 2012, sp. zn. 13Hv 2/12f, ktorými bol V. O. uznaný vinným v oboch prípadoch pre trestný čin krádeže podľa § 127, § 128, § 129 a § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky na skutkovom základe tam uvedenom (podstata konania bolo vlámanie sa do priestorov najmä pivničných s následným odcudzením huteľných vecí) s tým, že podľa § 17 ods. 3, ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. s použitím § 212 ods. 4 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Odsúdený V. O. bol z Rakúskej republiky na územie Slovenskej republiky dodaný 20. februára 2014 za účelom ďalšieho výkonu predmetného trestu odňatia slobody.

Uznesením Krajského súdu v Žiline zo 4. augusta 2014, č. k. Ntc/6/2013-122, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. apríla 2015, sp. zn. 3 Urtost 2/2015, právoplatným 15. apríla 2015, bolo podľa § 521 ods. 6 Tr. por. rozhodnuté, že sa odsúdenému V. O. započítava do trestu odňatia slobody vo výmere desať rokov, ktorý mu bol uložený na základe uznania uvedených rozhodnutí rakúskych súdov rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, č. k. Ntc/6/2013-42, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2013, sp. zn. 3 Urto 5/2013,

- výkon trestu odňatia slobody vykonávaný odsúdeným v Rakúskej republike na základe rozsudku Krajského súdu Graz sp. zn. 8Hv 62/06s v spojení s rozsudkom Výššieho krajského súdu pre trestné veci Graz sp. zn. 11Bs 410/06m - od 31. mája 2006 od 03.45 hod. do 30. septembra 2009 do 08.00 hod.,
- doba obmedzenia osobnej slobody - od 22. júla 2011 od 08.50 hod. do 25. januára 2012 do 15.00 hod.,
- výkon trestu odňatia slobody vykonávaný odsúdeným v Rakúskej republike na základe rozsudku

Krajinského súdu Leoben sp. zn. 13Hv 2/12f - od 25. januára 2012 od 15.00 hod. do 20. februára 2014 do 10.00 hod.

Uznesením Krajského súdu v Žiline z 13. mája 2015, č. k. Ntc/35/2014-115, právoplatným 13. mája 2015, bolo podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. rozhodnuté o podmienčnom prepustení odsúdeného V. O. z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere desať rokov na základe uznania rozhodnutí rakúskych súdov rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, č. k. Ntc/6/2013-42, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2013, sp. zn. 3 Urto 5/2013, s určením skúšobnej doby podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. na šesť rokov so súčasným nariadením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe vo výmere tri roky a uložením povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Skúšobná doba začala plynúť v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zák. podmienčným prepustením odsúdeného a plynie 6 rokov. V prípade podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 68 ods. 2 Tr. zák. nutné zistiť, či odsúdený jednak viedol počas plynutia skúšobnej doby riadny život, jednak či plnil uložené obmedzenia a povinnosti. Prvostupňovým súdom bolo na jednej strane zistené, že podľa správy dotknutého probačného a mediačného úradníka (č. l. 179) odsúdený sa dostavoval k probácii v určených termínoch a spolupracoval a plnil podmienky probačného dohľadu a taktiež splnil uloženú povinnosť sa zamestnať, čo zdokladoval niekoľkými dohodami o vykonaní práce. Na druhej strane však prvostupňový súd zistil, že odsúdený v skúšobnej dobe spáchal úmyselný trestný čin, keďže rozsudkom Okresného súdu vo Vsetíne, Česká republika, z 31. októbra 2018, sp. zn. 3T 130/2018, právoplatným 28. novembra 2018, bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a), písm. b) trestného zákonníka Českej republiky sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 trestného zákonníka Českej republiky s uložením podmienčného trestu odňatia slobody na šesť mesiacov so skúšobnou dobou osemnásť mesiacov a trestom vyhostenia z územia Českej republiky na tridsaťšesť mesiacov, pričom skutok (jeho podstatou bolo opakované vlámanie sa do garáže s úmyslom odcudzenia tam nachádzajúcich sa vecí) bol odsúdeným spáchaný v presne nezistenom dni v období od 25. septembra 2016 do 15. októbra 2016 a v štádiu pokusu v dňoch 26. októbra 2016 a 16. novembra 2016 (odpis registra trestov odsúdeného a predmetný rozsudok, č. l. 185 - 187, 191 - 192), teda v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Pritom správne prvostupňový súd v napadnutom uznesení uviedol, že na uvedené odsúdenie českým súdom treba podľa vyššie citovaného ustanovenia § 7b ods. 2 Tr. zák. prihliadať rovnako, ako keby bolo vydané slovenským súdom, keďže ide o súd členského štátu Európskej únie a skutok by bol trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Prvostupňový súd tiež zistil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe opakovane dopustil priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky s uložením blokových pokút a v jednom prípade aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov s uložením pokarhania (výpisy z registra priestupkov odsúdeného a správa Obvodného oddelenia Policajného zboru Dolný Kubín, č. l. 182 - 183, 193, 201 - 202).

Z uvedených skutočností je zrejmé, že odsúdený spáchal úmyselný trestný čin krádeže spočívajúci v opakovanom vlámaní sa do garáže s cieľom odcudzenia vecí a opakovane aj priestupky v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy mal podľa Trestného zákona viesť riadny život, teda dokonca aj rovnaký druh trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody, z výkonu ktorého bol podmienčne prepustený a rovnakým spôsobom vykonania (vlámaním). Vedením riadneho života nie je spáchanie úmyselnej protiprávnej činnosti. V prípade, keď odsúdený v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nevedie riadny život, má podľa zákona súd rozhodnúť o nariadení výkonu zvyšku nepodmienčného trestu odňatia slobody, a to aj v priebehu skúšobnej doby, čo prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí správne urobil. V tomto ohľade je irelevantnou a aj nedôvodnou námietka odsúdeného, aby sa o tom, či sa

osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia alebo či vykoná zvyšok trestu odňatia slobody, rozhodovalo až po skončení skúšobnej doby, keďže odsúdený už v priebehu skúšobnej doby spôsobom svojho života dal príčinu k rozhodnutiu o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody.

Na základe uvedených skutočností bolo teda napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ohľadom toho, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život a že má vykonať zvyšok trestu odňatia slobody, vecne správne a v súlade so zákonom. Prvostupňový súd pritom rozhodol o veci na verejnom zasadnutí pri zachovaní zákonom ustanoveného procesného postupu pre verejné zasadnutie, a to jednak ustanovením Trestného poriadku ohľadom prípravy verejného zasadnutia a prítomnosti na verejnom zasadnutí, ako aj priebehu verejného zasadnutia.

Sťažnostný súd však zistil pochybenie pri určení zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý má odsúdený ešte vykonať, ktorý bol určený nesprávne, a to vo vyššej výmere ako mal byť určený.

Z napadnutého uznesenia vyplýva, že prvostupňový súd určil zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý má odsúdený vykonať, vo výmere dva roky desať mesiacov a desať dní, pričom bližšie nevedol skutočnosti, ako vlastne k tejto výmere dospel.

Sťažnostný súd k tomu uvádza, že zo spisového materiálu vyplýva, že odsúdenému bol dotknutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, č. k. Ntc/6/2013-42, uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, do ktorého výkonu nastúpil v Slovenskej republike 20. februára 2014 (dňom jeho prevozu z Rakúskej republiky) a z výkonu ktorého bol podmienene prepustený 13. mája 2015. Odsúdenému bolo do trestu odňatia slobody započítaná doba výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike a doba obmedzenia osobnej slobody v Rakúskej republike a Slovenskej republike od 31. mája 2006 do 30. septembra 2009 (tri roky a štyri mesiace) a od 22. júla 2011 do 20. februára 2014 vrátane (dva roky šesť mesiacov a dvadsaťdeväť dní), a teda do jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (do 13. mája 2015) vykonal spolu trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov jeden mesiac a dvadsaťjeden dní (od 31. mája 2006 do 30. septembra 2009 je to tri roky a štyri mesiace a od 22. júla 2011 do 13. mája 2015 je to tri roky deväť mesiacov a dvadsaťjeden dní). Pri uloženom treste odňatia slobody vo výmere desať rokov je po odpočítaní už vykonaného trestu odňatia slobody vo výmere sedem rokov jeden mesiac a dvadsaťjeden dní zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody u odsúdeného vo výmere dva roky desať mesiacov a deväť dní. Taká výmera zvyšku trestu odňatia slobody podporne vyplýva aj z hodnotenia odsúdeného vykonaného Ústavom na výkon väzby Žilina ohľadom rozhodovania o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody z 28. apríla 2015 (č. l. 100 - 101), kde sa v skrátenom výpise klienta uvádza predpokladaný koniec trestu u odsúdeného 22. marec 2018 (obdobie od 13. mája 2015 do 22. marca 2018 je určené dobou dva roky desať mesiacov a deväť dní).

Sťažnostný súd pripomína, že odsúdený má vykonať zvyšok trestu odňatia slobody, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený, a preto tento zvyšok treba určiť podľa výmery, ktorá mu zostala ešte vykonať pôvodne, t. j. ako keby nebolo rozhodnuté o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. V prejednávanej veci to znamená, že odsúdený bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody 13. mája 2015 a predpokladaný koniec trestu odňatia slobody mal 22. marca 2018, čo teda dáva výmeru zvyšku trestu dva roky desať mesiacov a deväť dní, a teda v takejto výmere musí odsúdený aj vykonať zvyšok trestu odňatia slobody a takto rozhodol aj sťažnostný súd.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnostný súd na základe sťažnosti odsúdeného zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu v celom rozsahu a sám rozhodol vo veci, keďže bol prvostupňovým súdom nesprávne určený zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý má odsúdený ešte vykonať, pričom jeho správne určenie je v prospech odsúdeného. Zároveň bolo vo výroku rozhodnutia sťažnostným súdom správne uvedené, že odsúdený má vykonať zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený nie niektorým z rozsudkov rakúskych súdov, ale rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, č. k. Ntc/6/2013-42, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2013, sp. zn. 3Urto 5/2013, ktorým bolo rozhodnuté o uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky rozsudkov

Krajinského súdu Graz, Rakúska republika, z 19. júla 2006, sp. zn. 8Hv 62/06s, v spojení s rozhodnutím Vyššieho Krajinského súdu pre trestné veci Graz, Rakúska republika, zo 16. novembra 2006, sp. zn. 11Bs 410/06m, a Krajinského súdu Leoben, Rakúska republika, z 25. januára 2012, sp. zn. 13Hv 2/12f, a z výkonu ktorého bol podmienené prepustený uznesením Krajského súdu v Žiline z 13. mája 2015, č. k. Ntc/35/2014-115. Uvedené vyplýva z toho, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody dotknutým súdom Slovenskej republiky, ktorým došlo k uznaniu a vykonaniu rozhodnutí cudzozemských súdov a je vecne nesprávne uvádzať, že vnútroštátny súd rozhoduje, či už o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody uloženého cudzozemským súdom a uvedené vyplýva aj z toho, že odsúdenému bol dotknutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline uložený upravený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov napriek tomu, že predmetnými rozhodnutiami cudzozemských súdov boli odsúdenému uložené tresty odňatia slobody spolu vo vyššej výmere desať a pol roka (resp. v osvedčeniach vydanými rakúskymi justičnými orgánmi je uvedená celková dĺžka trestu odňatia slobody 3.837 dní).

Sťažnostný súd uvádza, že také spresnenie výroku napadnutého rozhodnutia spočívajúcom v presnom uvedení správneho rozhodnutia a označenia súdu nie je možné považovať za zmenu rozhodnutia v neprospech osoby, ktorá sťažnosť podala, keďže vo výroku musí byť riadne a bezchybne uvedené rozhodnutie, na základe ktorého odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, resp. jeho zvyšok.

Sťažnostné námietky boli vyhodnotené sťažnostným súdom za nedôvodné a skutočnosti v nich uvedené neboli takého charakteru a významu, že by viedli vecne k inému spôsobu rozhodnutia okrem úpravy výmery zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý má odsúdený vykonať. K relevantným dôvodom uvádzaným v podanej sťažnosti a v následne odsúdeným zaslaných vyjadreniach, ku ktorým nezaujal stanovisko už vyššie, sťažnostný súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Pokiaľ odsúdený poukazuje, že zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý má vykonať, bol určený nesprávne s tým, že celý trest uložený rozsudkom Krajinského súdu v Grazi sp. zn. 8Hv 62/06s v spojení s rozhodnutím Vyššieho Krajinského súdu pre trestné veci v Grazi sp. zn. 11Bs 410/06m má vykonaný, resp. alternatívne, že má z uloženého trestu odňatia slobody vo výmere päť rokov vykonané tri roky a štyri mesiace, a teda môže vykonať zvyšok trestu maximálne vo výmere jeden rok a osem mesiacov, resp. v ďalšej písomnosti uvádzal, že zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody by mal byť vo výmere dva roky dva mesiace a desať dní, tak sťažnostný súd sa s tým nestotožnil z týchto dôvodov. Ako už vyplýva z vyššie uvedeného, odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, č. k. Ntc/6/2013-42, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2013, sp. zn. 3Urto 5/2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, pričom týmto boli uznané a vykonané na území Slovenskej republiky dve odsúdenia z Rakúskej republiky, nielen odsúdenie uvádzané sťažovateľom, ale aj odsúdenie Krajinským súdom Leoben z 25. januára 2012, sp. zn. 13Hv 2/12f. Taktiež už vyššie uvedeným uznesením Krajského súdu v Žiline zo 4. augusta 2014, č. k. Ntc/6/2013-122, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. apríla 2015, sp. zn. 3Urtost 2/2015, právoplatným 15. apríla 2015, došlo k započítaniu vykonaných trestov odňatia slobody a iných obmedzení osobnej slobody odsúdeného uskutočnených v prípade dotknutých odsúdení rakúskych súdov do uloženého trestu odňatia slobody vo výmere desať rokov a toto rozhodnutie o započítaní je právoplatné a súdy sú ním viazané. Odhliadnuc od tejto skutočnosti však sťažnostný súd ani nezistil, že by uvedené započítanie bolo vecne nesprávne, pričom z trestu odňatia slobody uloženého cudzozemským rozsudkom uvádzaným odsúdeným (rozsudok Krajinského súdu v Grazi sp. zn. 8Hv 62/06s v spojení s rozhodnutím Vyššieho Krajinského súdu pre trestné veci v Grazi sp. zn. 11Bs 410/06m) má odsúdený vykonaný trest odňatia slobody vo výmere tri roky a štyri mesiace (nie päť rokov) a uvedené výslovne vyplýva aj z písomného vyjadrenia Krajinského súdu Leoben z 29. septembra 2014, sp. zn. 13Hv 2/12f, podľa ktorého V. O. v konaní Krajinského súdu v Grazi sp. zn. 8Hv 62/06s bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní päť rokov, pričom vykonal časť trestu počas obdobia od 31. mája 2006 do 30. septembra 2009 (č. l. 165 - 167 spisu Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/6/2013).

Pokiaľ odsúdený uvádza, že pri vyhlásení napadnutého uznesenia prvostupňovým súdom na verejnom

zasadnutí mal byť výrok vyhlásený v inom znení, ako je tomu v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia, tak sťažnostný súd uvedený nezistil a výrok napadnutého uznesenia v zápisnici o verejnom zasadnutí (č. l. 228 - 229) zodpovedá obsahu výroku uvedenému v písomne vyhotovenom napadnutom rozhodnutí.

Pokiaľ odsúdený namieta, že nebolo zohľadnené skrátenie uloženého trestu odňatia slobody o šesť mesiacov oproti rozhodnutiam rakúskych súdov, tak uvedené tvrdenie je nesprávne a odsúdený ani neuvádza, v čom malo spočívať také nezohľadnenie. Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, odsúdený má vykonať len taký zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý v súhrne s už vykonanou časťou trestu odňatia slobody predstavuje spolu trest vo výmere desať rokov (doteraz má odsúdený vykonaný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov jeden mesiac a dvadsaťjeden dní a zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody u odsúdeného je vo výmere dva roky desať mesiacov a deväť dní). Samozrejme, že bude treba (ako je to nižšie uvedené v predposlednom odseku odôvodnenia tohto rozhodnutia) započítať osobitným rozhodnutím do zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý ma odsúdený vykonať, ešte dobu vykonaného trestu odňatia slobody odsúdeným na základe napadnutého uznesenia prvostupňového súdu v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. decembra 2019, sp. zn. 5 Úrtost 9/2019, ktoré bolo zrušené vyššie uvedeným nálezom ústavného súdu.

Pokiaľ odsúdený poukazuje, že v prípade vyššie uvedeného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu vo Vsetíne sp. zn. 3T 130/2018 došlo k jeho osvedčeniu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, k čomu doložil aj príslušné rozhodnutie s tým, že s touto novou skutočnosťou by sa mal vysporiadať prvostupňový súd v rámci dvojinstančnosti konania, tak sťažnostný súd sa s tým nestotožnil. To, že došlo k osvedčeniu odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, neznamená, že odsúdený nespáchal trestný čin, pre ktorý bol uznaný vinným dotknutým rozsudkom a ide iba o vyjadrenie toho, že daný súd nezistil v danej skúšobnej dobe podmienky na nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol podmienene odložený, pričom je v tejto súvislosti aj irelevantné poukazovanie odsúdeným, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a navyše to nie je ani pravdivá skutočnosť, keďže odsúdenému bol predmetným cudzozemským rozsudkom uložený okrem podmieneného trestu odňatia slobody aj trest vyhostenia z územia Českej republiky na 36 mesiacov, ktorý ešte nie je vykonaný, a tak ani dotknuté odsúdenie nemôže byť ako celok zahľadené.

Pokiaľ odsúdený poukazuje, že vedie riadny život ohľadom rodiny a práce, na nulovú spoločenskú nebezpečnosť jeho osoby, na svoj vek, resp. poukazuje na neprimeranosť trestu uloženého v pôvodnom konaní, na spôsob, stav a podmienky výkonu trestu odňatia slobody a iné závažné prípady, ktoré má súd riešiť, tak sťažnostný súd uvádza, že ide o námietky irelevantné vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti ohľadom nevedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody spočívajúcom v spáchaní protiprávnej činnosti. Podmieneným prepustením sa odsúdenému dala možnosť, aby preukázal, že ďalší výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný. Vedenie riadneho života v skúšobnej dobe znamená, že odsúdený rešpektuje právny poriadok, neporušuje právne predpisy a nedopúšťa sa trestnej činnosti či priestupkov. Ak však koná spôsobom opačným, svedčí to o tom, že podmienené prepustenie nesplnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený zvyšok uloženého trestu odňatia slobody vykonal, a to bez ohľadu na to, že vedie inak riadny rodinný a pracovný život. Pokiaľ odsúdený poukazuje na svoj vysoký vek, uvedené si mal uvedomiť, keď sa taktiež vo vysokom veku v skúšobnej dobe dopustil úmyselnej majetkovej trestnej činnosti a je irelevantným teraz sa na tento svoj vek odvolávať. Spoločenská nebezpečnosť osoby odsúdeného vyplýva z jeho opakovaného nerešpektovania právneho poriadku, či už páchaním trestnej činnosti alebo priestupkov. Ak sa odsúdený domnieval, že trest uložený v pôvodnom konaní bol neprimeraný, mohol to relevantne namietať iba v pôvodnom konaní a teraz súd nemá žiadnu právnu možnosť primeranosť trestu posudzovať, rovnako je právne bezpredmetné poukazovanie odsúdeným na spôsob, stav a podmienky výkonu trestu odňatia slobody. Rovnako nie je úlohou odsúdeného posudzovať, ktoré prípady by mal súd riešiť.

Sťažnostný súd upozorňuje prvostupňový súd, že do zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý ma odsúdený vykonať podľa napadnutého rozhodnutia v spojení s týmto rozhodnutím sťažnostného súdu, bude

osobitným rozhodnutím nutné započítať dobu výkonu trestu odňatia slobody, ktorú odsúdený vykonal na základe napadnutého uznesenia prvostupňového súdu v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. decembra 2019, sp. zn. 5 Úrtost 9/2019, ktoré bolo zrušené vyššie uvedeným nálezom ústavného súdu (malo by ísť o dobu od 5. mája 2020, kedy bol odsúdený dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, do 13. októbra 2020, kedy bol príkazom predsedu senátu sťažnostného súdu prepustený z výkonu trestu odňatia slobody).

Zároveň sa prvostupňový súd upozorňuje, že v odpise registra trestov odsúdeného je dotknuté odsúdenie rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, sp. zn. Ntc 6/2013, uvedené neúplne ohľadom neuvedenia oboch uznaných odsúdení rakúskych súdov a bude potrebné, aby prvostupňový súd požiadal Register trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky príslušným spôsobom o opravu, resp. doplnenie údajov v odpise registra trestov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.